

3. Pedahohichnyi slovnyk dlia molodykh batkiv. Kyiv : DTsSSM, 2002. 348 s.
4. Tsiura Svitlana. Hromadianski tsinnosti suchasnoi studentskoi molodi: synerhetychnyi pidkhid. *Visnyk Lvivskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Franka*. Ser. ped. 2006. Vyp. 21 Ch. 1. S. 57-65.
5. Shestopaliuk O. V. Teoretychni i praktychni zasady rozvytku hromadianskoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv : avtoref. dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.04 / Vinnytskyi derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni Mykhaila Kotsiubynskoho. : [b. v.], 2010. 48 s.
6. Matviienko Olena. Actual problems of modern professional education. Research and Innovation: Collection of scientific articles. Fadette editions, Namur, Belgium, 2019. 140 p.
7. Matviienko Olena. Integration of fundamental and practical training future primary school teacher in the context of a new ukrainian school development. Perspectives of research and development: Collection of scientific articles. SAUL Publishing Ltd, Dublin, Ireland, 2017. 192 p.
8. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
9. <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>
10. <http://eprints.zu.edu.ua/23719/1/Zalibovska-Ilnitska.PDF>
11. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/710-2018-%D1%80?lang=ru>

Матвиенко Е. В., Цихмейструк О. М. Гражданские ценности как составляющая гражданской компетентности демократического будущего учителя.

В статье рассмотрена проблема формирования гражданских ценностей в образовательном пространстве. Отмечены основные задания цели образования и воспитания, которые заключаются в воспитании свободных граждан образовательного сообщества, которые будут проявлять свое гражданское сознание и учитывать права и свободы человека для эффективной жизнедеятельности как индивида, так и общества в целом.

Выделены некоторые гражданские компетентности педагогического работника. Проанализирован процесс формирования ценностных ориентаций среди студенческой педагогической среды. Акцентируется внимание на эффективности коммуникации с учетом психоэмоционального комфорта среди студенчества в процессе формирования гражданской компетентности.

Выделено содержание жизненных ценностей студенческой молодежи и уровень гражданских ценностей. Отмечен мотивационно-ценностный компонент в содержании гражданского воспитания. Очерчена стратегия развития духовно-ценностных ориентаций личности будущего учителя. Прогнозируется спектр будущей педагогической деятельности личности будущего учителя в сфере гражданского образования.

Ключевые слова: гражданская компетентность, гражданские ценности, демократическая культура, гражданское образование, ценностные ориентации, гражданское сознание.

Matviienko O. V., Tsykhmeistruk O. M. Civil values as a component of democratic future teacher's civil competence.

The article analyzes a problem of civic values formation in the educational space. The main objectives of education consist of upbringing free citizens in the educational community, which will show their civic consciousness and take into account human rights and freedoms for effective life of both the individual and society as a whole, are emphasized.

Some civil competencies of the teacher are allocated. The process of value orientations formation among the student pedagogical environment is analyzed. The effectiveness of communication, taking into account the psycho-emotional comfort among students in the process of forming a civic competence is emphasized.

The content of vital values among student youth and the civic values level are announced. The article emphasize on the motivational and value component in the civic education content. The strategy of developing spiritual and value orientations of the future teacher's personality is accented. The spectrum of the future teacher's pedagogical activity in the civic education sphere is predicted.

Keywords: civic competence, civic values, democratic culture, civic education, value orientation, civic consciousness.

УДК 378.091.3-051:373.3:316.4

Митник О. Я.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ УСПІШНОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА

У статті розкрито зміст поняття “соціальна успішність молодшого школяра”, представлено розгорнуту характеристику названої якості; презентовано психолого-педагогічні особливості навчання у

педагогічному закладі вищої освіти, спрямовані на підготовку майбутнього вчителя до формування названої якості молодшого школяра; запропоновані лекції проблемного характеру, розкрито сутність рольового тренінгу як методу навчання, основні прийоми побудови роботи студентів у групі на семінарському занятті; охарактеризовано онтологію як спосіб подачі матеріалу предметної галузі. Запропоновані вимоги до викладача закладу вищої освіти.

Ключові слова: *соціальна успішність молодшого школяра, лекція проблемного характеру, онтологія, рольовий тренінг.*

Відповідно до Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти “Нова українська школа” освіта сьогодення має бути спрямована на підготовку дитини до успіху у соціумі. Виходячи з вище зазначеного, важливо, починаючи з першого класу, формувати соціальну успішність як якість особистості. Це означає, що з перших днів навчання в школі, виховувати в дітей бажання мислити, розвивати у дитини здатність добувати і перероблювати інформацію, аналізувати ситуацію, адекватно оцінювати результати, бути завжди зрозумілим у викладі своїх думок людям, які її оточують, уміти конструктивно взаємодіяти з іншими.

Вихованню успішної особистості у процесі навчання присвятили свої дослідження Ш. Амонашвілі, В. Бочарова, І. Гришанова, А. Фурман. Вчені презентували певні психолого-педагогічні засади забезпечення успіху дітей у навчанні. Проте механізми формування соціальної успішності молодшого школяра не були предметом наукових досліджень. Вирішальну роль у названому процесі відіграє особистість вчителя, його здатність будувати розвивальний освітній простір, самостійно створювати завдання розвивального характеру. В останні десятиліття з’явилися дослідження, які розкривають різні аспекти професійної підготовки майбутнього вчителя: зміст та засоби такої підготовки (А. Алексюк, Ю. Бабанський, В. Бондар, П. Гусак, М. Данилов, М. Кузьміна, В. Загвязинський, Г. Ільїна, В. Лозова, В. Онишук, В. Паламарчук, Л. Петухова, П. Підласий, О. Савченко, М. Скаткін, І. Шапошнікова, Г. Щукіна та ін.); теоретико-методичні основи підготовки майбутніх фахівців до різних напрямків педагогічної діяльності (В. Бутенко, С. Гончаренко, Л. Масол, Г. Падалка, О. Рудницька, В. Тименко та ін.). Суб’єктні якості вчителя та учня, важливі, зокрема, для освітнього процесу, розкриваються у працях К. Абульханової, Г. Балла, А. Брушлинського, І. Петрова, Є. Сайко, В. Татенка, В. Титова. Проте у дослідженнях з підготовки майбутнього вчителя до різних напрямків педагогічної діяльності, особистість переважно розглядається як споживач: у неї має бути певна сума знань, умінь, навичок, якостей, чеснот тощо. Якщо ж особистість і розглядається з позиції діяча, то в певних ролях, межах, визначених викладачем. В освіті сьогодення вчитель має бути, перш за все, ініціативною, творчою особистістю.

Метою статті є розкриття змісту поняття “соціальна успішність молодшого школяра”, психолого-педагогічних особливостей навчання у педагогічному закладі вищої освіти, спрямованих на підготовку майбутнього вчителя до формування названої якості молодшого школяра, вимог до особистості викладача ЗВО.

На нашу думку, *соціальна успішність молодшого школяра* – це інтегрована якість особистості, яка характеризується здатністю змінювати на краще себе й однолітків, аналізувати й оцінювати наслідки цих змін; вміє мислити, конструктивно взаємодіяти з іншими людьми, що проявляється в суб’єктності, досягненні успіху у навчанні, наявності друзів. Отже, для становлення соціальної успішності важливо розвивати в учнів поняттєве і дивергентне мислення, інтелектуальні уміння (уміння встановлювати причинно-наслідкові зв’язки, виділяти з потоку інформації головне і другорядне, планувати свої дії на декілька кроків наперед), уміння управляти власними емоціями; мовлення, рефлексію, емоційно-вольові якості: наполегливість, рішучість, чуйність, здатність підпорядковувати власні бажання спільній справі тощо.

Для досягнення успіху у формуванні в молодших школярів названої якості вчителів важливо вміти будувати розвивальний освітній простір, в якому домінує у часі ситуації розмірковування та успіху, визнається неповторність та унікальність психічної організації кожної дитини, її творчих можливостей та необмежених потенцій до саморозвитку, особливу цінність набуває конкретно-почуттєвий життєвий досвід дитини. Основною характеристикою розвивального освітнього простору є конструктивна взаємодія між вчителем та учнями. Специфіка конструктивної взаємодії в підсистемах “учитель-клас”, “учитель-учень” полягає в тому, що основна увага вчителя спрямовується не на результат засвоєння певних знань, а на процес його досягнення. Зміст наукових понять під час конструктивної взаємодії з учителем не так укорінюється у свідомість кожного учня, як узгоджується зі змістом, який притаманний учневі у

момент його засвоєння. Його суб'єктивний зміст може збігатися, а може й розходитись із заданим, але він завжди у фокусі уваги вчителя [3].

Опишемо психолого-педагогічні особливості навчання у педагогічному закладі вищої освіти, наявність яких, на нашу думку, допоможе вчителю у формуванні соціальної успішності молодшого школяра.

1. Організація більшості лекцій проблемного характеру, семінарів і практичних занять у формі дискусій, рольових тренінгів мають допомогти викладачам виховати в кожного студента суб'єктність: ставлення до себе як до діяча, прагнення оволодіти знаннями й вміннями діяча (мотиваційна складова підготовки). Розкриємо сутність названих форм роботи.

Почерк проблемної лекції полягає в тому, що на початку лекції окреслюється певна науково-педагогічна проблема, зміст лекції представляє пошук шляхів її вирішення, завершення лекції – це побудова певних висновків. Серед лекцій проблемного характеру пропонуємо застосовувати такі лекції: прес-конференцію, удвох, дискусії, з розбором конкретних ситуацій, консультації [4].

На семінарських (практичних) заняттях з будь-якого навчального курсу мають домінувати у часі дискусійні форми роботи, які стимулюватимуть самостійність, ініціативність, активність, рефлексивність студентів при обговоренні проблем. Одним з напрямків організації дискусії є групова діяльність студентів. Технологічний процес групової діяльності складається з таких елементів [2].

1. Підготовка до виконання групового завдання:

- а) постановка пізнавальної задачі (проблемної ситуації);
- б) інструктаж про зміст і послідовність роботи;
- в) рекомендації щодо дидактичного матеріалу по групах.

2. Групова робота:

- а) знайомство з матеріалом, планування роботи в групі;
- б) розподіл мікрозавдань між членами групи;
- в) індивідуальне виконання завдань;
- г) обговорення індивідуальних результатів роботи в групі;
- г) обговорення загального завдання групи (зауваження, доповнення, уточнення,

узагальнення);

д) підведення підсумків групового завдання.

3. Заключна частина:

- а) повідомлення про результати роботи в групах;
- б) аналіз пізнавальної задачі, рефлексія;
- в) загальний висновок про групову роботу.

У процесі групової роботи викладач має виконувати різноманітні функції: контролювати хід роботи у групах, консультувати, відповідати на запитання, координувати діяльність, при необхідності допомагати окремим студентам або групі в цілому.

Під час семінарських та практичних занять з психолого-педагогічних та фахових дисциплін окрім вище названих форм роботи, радимо застосовувати ще й рольові тренінги. Під час проведення рольового тренінгу застосовується метод *педагогічної гри*, в якій поєднуються елементи навчальної та дослідницької гри. Навчальна гра під час рольового тренінгу спрямована на імітаційне моделювання в навчальному процесі реальних процесів і механізмів, які мають місце у професійній діяльності. Дослідницька гра під час рольового тренінгу спрямована, окрім моделювання педагогічної реальності (метод мікровикладання), на моделювання певних об'єктів, процесів, механізмів з метою їх експериментального вивчення (роль експертів). Реалізація рольового тренінгу у навчальному процесі означає й застосування методу емпатії (ідентифікація себе з учителем, учнями) та методу інциденту (треба швидко зреагувати на непередбачені відповіді учнів).

2. Викладачеві важливо презентувати певну дисципліну у вигляді онтології – системи понять (знань) предметної галузі (розділу, теми).

Ми підтримуємо позицію А. Гуралюка [1], що онтологія складається з графу (ієрархії понять) предметної галузі, зв'язків між ними і законів, які діють у межах цієї моделі. Важливо навчити студентів складати онтології, пропонувати їм таку роботу як індивідуальні науково-дослідні завдання. Побудова ієрархії понять є складним інтелектуальним процесом. Студенту треба дібрати необхідні поняття розділу (теми) певної навчальної дисципліни, визначити кожне поняття через підбір найближчого родового поняття і формулювання видової відмінності. Потім необхідно визначити семантичні зв'язки між поняттями певного інформаційного простору. І,

врешті-решт, побудова семантичної мережі зв'язків понять. Пошук зв'язків між поняттями пов'язаний із кропіткою роботою із спеціальною літературою: підручниками, посібниками, тлумачними словниками. Для побудови онтологій можна використати Web-додаток Graph Editor розташований за адресою <http://editor3.inhost.com.ua/>. Робота зі створення онтологій сприяє розвитку у майбутнього вчителя уміння розмірковувати, розрізняти правильні та неправильні міркування, розкривати та доступно пояснювати сутність різного роду помилок в міркуваннях, контролювати власний процес мислення з точки зору його форми, свідомо управляти цим процесом, перевіряти його правильність, попереджувати виникнення логічних помилок, знаходити та виправляти їх.

3. У процесі вивчення фахових дисциплін студенти мають усвідомити, що провідною метою кожного уроку має бути розвиток поняттєвого мислення та мовлення школяра. Обґрунтуємо цю тезу.

- Зміст кожної освітньої галузі складається з низки наукових понять.
- Поняття є концентрацією знань дитини, найважливішим засобом упорядкованого мислення.

• Формування поняттєвого мислення є формуванням інтелекту у дії. За допомогою понять учні вчаться складати істинні судження, з суджень – умовиводи, а значить вчаться конструктивно взаємодіяти з іншими.

• У процесі конструктивної взаємодії у підсистемах “учитель – клас”, “учитель – учень”, “учень – учень”, “учень – клас” здійснюється формування дисципліни розуму особистості [5].

Розвиток поняттєвого мислення учнів є підґрунтям розвитку творчого та дивергентного. Правильність зробленого “відкриття” (ознака творчого мислення), доцільність (конструктивність тощо) кожної нової ідеї (ознака дивергентного мислення) учень повинен вміти довести за допомогою поняттєвого мислення, користуючись такими прийомами:

- розгляд об'єкта, що вивчається з різних сторін та виділення найбільшої кількості властивих йому ознак, рис, якостей тощо (на основі операцій аналізу і синтезу);
- порівняння виділених рис, якостей, властивостей з метою вибору найбільш вагомих, головних (на основі операцій порівняння та абстрагування);
- встановлення причинно-наслідкових зв'язків та залежностей;
- формування нових положень (на основі операції узагальнення).

Розвиток поняттєвого мислення пов'язаний з розвитком мовлення. У результаті: інтелект має стати мовленнєвим, а мовлення – інтелектуалізованим, а саме: чітким, лаконічним, доказовим.

4. Радимо також включити у зміст фахових дисциплін технологічні прийоми створення різноманітних завдань розвивального характеру.

Пропонуємо систему завдань, спрямованих на розвиток поняттєвого, творчого та дивергентного мислення та мовлення учнів.

Перший блок. До даного родового поняття підібрати видові, або до даних видових – родові; знайти серед даних понять зайве, обґрунтувати свою думку.

Другий блок. Побудувати визначення поняття або знайти помилку у запропонованому визначенні.

Третій блок. Побудувати “ланцюжок” обмеження чи узагальнення обсягу поняття. У “ланцюжку” обмеження кожне наступне поняття має бути вузким за обсягом, ніж попереднє. У “ланцюжку” узагальнення кожне наступне поняття має бути ширшим за обсягом, ніж попереднє.

Четвертий блок. Зобразити за допомогою кругів Ейлера співвідношення між обсягами даних понять.

П'ятий блок. Визначити істинність даного простого чи складного судження.

Шостий блок. З даними поняттями або за даним малюнком скласти просте судження, починаючи його певним узагальнюючим словом: *всі (кожний, будь-який), деякі (принаймні один), жодний, завжди, інколи, ніколи*.

Запропоновану систему можна впроваджувати на уроках дисциплін гуманітарного та природничо-математичного циклів, а саме: на етапі актуалізації опорних знань (комбінований урок), на уроках закріплення чи узагальнення й систематизації вивченого матеріалу.

5. У процесі вивчення методики літературного читання студенти мають усвідомити, що у людини наявні різні емоції та почуття: радість, смуток, розчарування, сором, впевненість, злість, любов, страх, хоробрість, подив, сонливість, вдячність тощо, узнають про фізичні прояви емоцій: мімічні, сенсорно-рухові, звукові тощо, ознайомлюються з призначенням емоційних виразів у спілкуванні з іншими особами (наприклад, між дітьми та дорослими). У процесі виконання різноманітних завдань студенти тренують уміння: розпізнавати різні емоційні прояви людей; адекватно реагувати на емоційний стан іншої людини; конструктивно вирішувати конфлікти;

контролювати власні емоції та керувати ними; встановлювати контакти з різними людьми (однолітками, дітьми, з дорослими, літніми людьми тощо).

Спираючись на ідеї С. Вітвицької, Н. Ничкало [2, 6], ми визначили вимоги до особистості та професійної діяльності викладача. У навчальному процесі ЗВО викладачеві необхідно:

– глибоко знати не тільки ту дисципліну, яка викладається, а й бути обізнаним у психології, логіці, педагогіці (для викладачів, які читають фахові дисципліни), вільно розкривати внутрішні та міжпредметні зв'язки;

– здійснювати в процесі викладання максимальний зв'язок матеріалу, що вивчається, з практикою, спрямовувати навчальний матеріал на майбутню професійну діяльність;

– вміти представити навчальний матеріал у вигляді логіко-структурованої схеми базових понять (онтології);

– постійно оновлювати зміст в міру розвитку науки, мати власний погляд (власну позицію) у викладенні матеріалу.

Висновок. Охарактеризовані психолого-педагогічні особливості навчання у педагогічному закладі вищої освіти визначають перспективи розвитку вищої освіти в Україні, спрямування її на підготовку не лише кваліфікованих, а й соціально та творчо активних, ініціативних, конкурентоспроможних фахівців.

Використана література:

1. Гуралюк А. Г. Візуалізація онтологічного інтерфейсу. *Інноваційні технології навчання обдарованої молоді*: матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції, 7-8 грудня 2017 року, м. Київ. Київ: Інститут обдарованої дитини, 2017. С. 65-68.
2. Вітвицька С. С. Практикум з педагогіки вищої школи: навчальний посібник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів магістратури. Київ: Центр навчальної літератури, 2005. 396 с.
3. Митник О. Я. Як навчити дитину мистецтва мислення. Київ: Початкова школа, 2006. 104 с. (гриф МОН України).
4. Митник О. Я. Заняття проблемного характеру у педагогічному ВНЗ як засіб забезпечення конкурентоздатності майбутнього фахівця. *Вища освіта України*. Том IV – Тематичний випуск “Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору”. Київ, 2011. С. 248-256.
5. Митник О. Я. Формування культури мислення молодшого школяра: теорія і практика: монографія. Тернопіль: Мандрівець, 2009. 368 с.
6. Ничкало Н. Г. Педагогіка вищої школи: Крок в майбутнє // Сучасна вища школа: психол.-пед. аспект: монографія / за ред. Н. Г. Ничкало. Київ: Віпол, 1999. С. 3-11.

References:

1. Huraliuk A. H. Vizualizatsiia ontolohichnoho interfeisu. *Innovatsiini tekhnolohii navchannia obdarovanoi molodi*: materialy IX Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii, 7-8 hrudnia 2017 roku, m. Kyiv. Kyiv: Instytut obdarovanoi dytyny, 2017. S. 65-68.
2. Vitvytska S. S. Praktykum z pedahohiky vyshchoi shkoly: navchalnyi posibnyk za modulno-reitynhovoiu systemoiu navchannia dlia studentiv mahistratury. Kyiv: Tsentr navchalnoi literatury, 2005. 396 s.
3. Mytnyk O. Ya. Yak navchyty dytynu mystetstva myslennia. Kyiv: Pochatkova shkola, 2006. 104 s. (hryf MON Ukrainy).
4. Mytnyk O. Ya. Zaniattia problemnoho kharakteru u pedahohichnomu VNZ yak zasib zabezpechennia konkurentozdatnosti maibutnoho fakhivtsia. *Vyshcha osvita Ukrainy*. Tom IV – Tematychnyi vypusk “Vyshcha osvita Ukrainy u konteksti intehratsii do yevropeiskoho osvitnoho prostoru”. Kyiv, 2011. S. 248-256.
5. Mytnyk O. Ya. Formuvannia kultury myslennia molodshoho shkoliara: teoriia i praktyka: monohrafiia. Ternopil: Mandrivets, 2009. 368 s.
6. Nychkalo N. H. Pedahohika vyshchoi shkoly: Krok v maibutnie // Suchasna vyshcha shkola: psykhol.-ped. aspekt: monohrafiia / za red. N. H. Nychkalo. Kyiv: Vipol, 1999. S. 3-11.

Митник О. Я. *Подготовка будущего учителя к формированию социальной успешности младшего школьника.*

В статье раскрыто содержание понятия “социальная успешность младшего школьника”, представлена развернутая характеристика названного качества; представлены психолого-педагогические особенности обучения в педагогическом ВУЗе, направленные на подготовку будущего учителя к формированию успешности младшего школьника; предложены лекции проблемного характера, раскрыта сущность ролевого тренинга как метода обучения, основные приемы построения работы студентов в группе на семинарском занятии; охарактеризована онтология как способ подачи материала предметной отрасли. Предложены требования к преподавателю высшего учебного заведения.

Ключевые слова: социальная успешность младшего школьника, лекция проблемного характера, онтология, ролевой тренинг.

Mytnyk A. Ya. Preparation of the future teacher for formation of social success of a junior pupil.

The article reveals the ideas of the concept 'the social success of a junior pupil'; a considerable characteristic of such a virtue is given; psychological and pedagogical peculiarities of education in the pedagogical institutions of higher education, that are aimed to prepare the future teacher for formation of the mentioned virtue of a junior pupil, are presented; the lectures with a problematic nature are offered; a role training is revealed as the way of learning and as the main methods of student's work organization in group at the seminar session; an ontology is presented as a way of submission of information of a particular science branch. The requirements to the lecturer in the pedagogical institutions of higher education.

Keywords: *the social success of a junior pupil, a lecture with a problematic nature, an ontology, a role training.*

УДК 373.2:811.111

Орлова Н. В.

НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ: ОСОБЛИВОСТІ НАПОВНЕННЯ І ОРГАНІЗАЦІЇ В КОНТЕКСТІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

У статті проаналізовані та узагальнені контентні та організаційні особливості процесу навчання англійської мови у початковій школі з погляду концепції "Нова українська школа". Автор припускає, що врахування лінгвістичних, когнітивних, психологічних та соціокультурних чинників в процесі навчання англійської мови в початковій школі вплине на його успішність, а також буде сприяти ефективній розробці та продуктивному впровадженню нової за наповненням і формою навчальної діяльності. Автором привертається увага до важливості обізнаності вчителів щодо практичної значущості принципів комунікативності, дієвості та культурологічності, а також знань про вікові особливості, типи особистості та темпераменту учнів початкових класів для покращення як процесу, так і результатів навчання англійської мови на цьому освітньому рівні. У статті наголошується на необхідності створення умов для комплексного засвоєння матеріалу для того, щоб забезпечити спілкування англійською мовою вже з перших уроків. Вчителям потрібно усвідомлювати, що оптимальний навчально-виховний ефект може бути досягнуто лише тоді, коли матеріал, що вивчається, пов'язаний з реальними мовленнєво-життєвими ситуаціями, а учні впевнені у практичній цінності та справжньому використанні отриманих на уроках знань.

Ключові слова: *англійська мова, особистісна орієнтованість навчання, початкова школа, Нова українська школа, організаційні та контентні особливості.*

Зміни, що торкнулися початкової освіти в рамках формування і розвитку Нової української школи (далі – НУШ), віддзеркалились у трансформаціях в контексті навчання як іноземним мовам в цілому, так і англійської мови (далі – АМ), зокрема, учнів початкової школи, що має бути орієнтованим і спрямованим на вивчення АМ не як теоретичної дисципліни, що переважно надає інформацію *про* мову, ніж навчає утилітарним навичкам мовленнєвої діяльності, а на формування і розвиток потрібних компетентностей, які б сприяли становленню учнів початкової школи як упевнених, самодостатніх, соціально-пристосованих і конкурентоспроможних майбутніх дорослих громадян, які будуть здатні благополучно існувати та продуктивно функціонувати в мультикультурному, мультинаціональному та полілінгвістичному сьогоденні. Тенденції останніх десятиліть асоціюються з поширюванням міжнародних контактів, глобалізаційними чинникам та зростанням впливу мультикультуралізму, що позначається і на потребах в оновленні змісту навчання АМ. Як слушно вважають фахівці, і що зазначено у Навчальній програмі для загальноосвітніх і спеціалізованих навчальних закладів, навчання АМ має бути зорієнтовано у комунікативно-діяльнісне, особистісно-орієнтоване та культурологічне спрямування [1]. Таким чином, ці факти підводять до переосмислення теоретичних та практичних засад навчання АМ, що включає попередній аналіз і узагальнення даних, що комплексності особливостей навчання АМ для подальшого впровадження їх у навчальний процес у початковій школі .

Особливості навчання англійської мови у початковій школі вивчаються низкою вітчизняних науковців як теоретиків, так і практиків. Проблематика концепту Нової української школи аналізується у роботах Н. Ничкало. Аспекти, пов'язані з вивченням ігрової діяльності, досліджуються у працях І Андрійко, Т. Піроженко, Т. Шкваріної та інших методистів і науковців, особливості питань рівня та якісних характеристик мотивації у навчальному процесі описані в